

120/0

ศูนย์ข้อมูลภาคเหนือ

อักษรและอักษรวิธภาษาไทเขิน

โดย

จิราภรณ์ สุนทรธรรม

รายงานวิจัยลำดับที่ 32 มหาวิทยาลัยพายัพ
ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย
(พ.ศ. 2529 - 2530)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง " อักษรและอักษรวิธภาษาไทเขิน " เป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนจากโครงการวิจัยเพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2529 - 2530 ผู้วิจัยจึงขอขอบคุณทบวงมหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัยนายที่สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณพระรอด วัดพันเตาที่กรุณาเขียนตัวอักษรไทเขินทั้งหมดในงานวิจัยฉบับนี้ ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ทวี สว่างปัญญางกูร ผู้ที่นอกจากจะให้ความรู้ภาษาไทเขินแก่ผู้วิจัยแล้ว ยังมอบเอกสารภาษาไทเขินเพื่อใช้ในการศึกษา และตรวจสอบผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้แก่ผู้วิจัยด้วย เอกสารที่ใช้ศึกษาฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับมอบมาจากคุณ ไพบูลย์ พรหมวิจิตร ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ ที่นี้ด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ออกภาษาไทเขิน ตลอดจนผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของภาษาไทยจีน รวมทั้งอักษรและอักษรวิธีภาษาไทยจีน โดยใช้เอกสารภาษาไทยจีนจำนวน 15 ฉบับเป็นหลักในการศึกษา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ภาษาไทยจีนมีหน่วยเสียงสำคัญ 3 ประเภท เช่นเดียวกับภาษาไทย หน่วยเสียงทั้ง 3 ประเภท คือ หน่วยเสียงพยัญชนะ แบ่งเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเดี่ยว 20 หน่วยเสียง หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ 2 หน่วยเสียง หน่วยเสียงสระมี 18 หน่วยเสียง หน่วยเสียงวรรณยุกต์มี 5 หน่วยเสียง สำหรับคำในภาษาไทยจีนมีทั้งคำพยางค์เดี่ยวและคำหลายพยางค์ ส่วนโครงสร้างของภาษาไทยจีนแบ่งได้เป็น 6 โครงสร้าง

ในด้านรูปอักษรพบว่า นอกจากรูปพยัญชนะเดี่ยวจำนวน 41 รูปแล้ว ภาษาไทยจีนยังมีรูปอักษรควบกล้ำจำนวน 14 รูป และอักษรนำจำนวน 18 รูป สระมี 35 รูป วรรณยุกต์มี 3 รูป ตัวเลขมี 10 รูป และเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเขียนมี 8 รูป นอกจากนี้ยังมีรูปเชิงพยัญชนะและพยัญชนะพิเศษอีกด้วย

ด้านอักษรวิธี พยัญชนะภาษาไทยจีนสามารถทำหน้าที่เป็นทั้งพยัญชนะต้น และพยัญชนะสะกด โดยจะปรากฏร่วมกับสระและอาจมีหรือไม่มีรูปวรรณยุกต์ปรากฏร่วมด้วยก็ได้ ตัวเลขในภาษาไทยจีนจะใช้เขียนเพื่อบอกจำนวนนับ ส่วนเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเขียนนั้น บางรูปจะใช้แทนพยัญชนะสะกด บางรูปจะใช้เพื่อบอกการจบข้อความ บางรูปใช้บอกความซ้ำ บางรูปใช้บอกการเน้น และบางรูปจะใช้กำกับพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the general characteristics of Thai Khun orthography including its alphabet and its writing system. The study is based on 15 articles describing Thai Khun. The results of this study are as follow:

As with the Thai language, phonetically, There are three major kinds of sounds in Thai Khun; consonants (20 single consonants, 2 consonant clusters), 18 vowels, and 5 tones, Thai Khun words are either single syllable of multiple syllables. Six basic combinations of sounds comprise Thai Khun syllables.

As for orthography, there are 41 single consonants, 14 consonant clusters, 18 consonant modifiers, 35 vowels, and 3 tone markers. There are also 10 numerals and 8 additional markers. The orthography also contains special consonants. All consonants can be written in either word initial or final position and require a vowel which may or may not be explicitly noted. Tone may also be marked. Numbers can be expressed as numerals. Some of the additional markers may be used instead of final consonants. The other markers are used to indicate the end of a statement, repetition, emphasis, or unpronounced consonants.

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	
	ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	1
	วัตถุประสงค์ในการวิจัย	2
	ขอบเขตของการวิจัย	2
	นิยามศัพท์	3
	ข้อตกลงเบื้องต้น	3
	ระเบียบวิธีวิจัย	3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 2	ลักษณะทั่วไปของภาษาไทย	6
	ระบบเสียงภาษาไทย	6
	หน่วยเสียงพยัญชนะ	6
	หน่วยเสียงสระ	8
	หน่วยเสียงวรรณยุกต์	10
	การประกอบรูปคำ	10
	โครงสร้างของพยางค์	11
	การเปรียบเทียบรูปอักษรไทยและอักษรไทย	12
	บทที่ 3	อักษรไทย
พยัญชนะ		21
รูปพยัญชนะ		21
เชิงพยัญชนะ		26
การแบ่งหมู่พยัญชนะ		29

	หน้า
พยัญชนะพิเศษ	31
สระ	31
สระลอย	32
สระจม	32
วรรณยุกต์	34
ตัวเลข	35
เครื่องหมายต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเขียน	36
บทที่ 4	
อักษรวิธภาษาไทเขิน	37
การใช้อักษร	37
การใช้พยัญชนะ	37
การใช้พยัญชนะต้น	38
ตำแหน่งของพยัญชนะต้น	44
การใช้พยัญชนะสะกด	45
ตำแหน่งของพยัญชนะสะกด	48
การใช้ เิงพยัญชนะ	50
ตำแหน่งของ เิงพยัญชนะ	51
การใช้พยัญชนะพิเศษ	52
การใช้สระ	52
การใช้สระลอย	52
การใช้สระจม	54
ตำแหน่งของสระ	62
การใช้วรรณยุกต์	63
ตำแหน่งของวรรณยุกต์	64
การใช้ตัวเลข	64
การใช้เครื่องหมายประกอบการเขียน	64
ตำแหน่งของเครื่องหมายประกอบการเขียน	67

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 68

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

PAYAP UNIVERSITY